

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A SZABADELVŐPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettön, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előzetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Éjszaki díj 10 ft. Fényezés 5 ft. Nyomtatás 2 ft 50 kr. Egy óra 1 ft. Előfizetési helyben a kiadóhivatalban a debreczeni részbenyomdában, aztán Telegdi K. Lajos és fia, Csathy Károly könyvkereskedésben, vidéken a postahivatalokban.

Hirdetési díj:

öt hasábol petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megismert hirdetéseknek leengedési törvény. Bélyegdíj minden hirdetés után 20 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadóirodában. Az előzetési s hirdetési díj a kiadóhivatalban, a lap szellemi részébe tartozó költségek a szerkesztőség iróháza piacutca, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt czimrendők.

ni posta.

patók előzték a montenageli hadállásaitól, akik területet. — Több dolt. A montenagriakot és Pídat odahágnit, zot és Muratvitsit meg-

ajban több úteget akar- ebben megfogottak az t. A törökök azután egy t. a tüzet, de ehalgat- összelövetett.

eredeti táviratai.

ház bíráló bizottsága választását megsemmisítésekben elmarasz- szerint tehát Vercho- se hazája. — s nagy s egyetlen egy válasz- ek választói névjegy- ve előfordulna. Szerk. un. II. — Az ázsiai ny jelentéktelen kém- rtent. Alexandriába török hajók, a me- csapatokat a háboru állítani.

6: Szabo Antal.

ttör.

8—10 franc. — tlen kereset bizto- s, bármely ország- s összeg elnyerése s ubaigazítás vé- levelek — melyek- e) mellékelendő alatt intézkendő: E. urak, Rue énes (Olaszor- 22—254

CZ

(263) 9—10 ideje. tek legenyesei szítésére, kón saját keszítő- k teljes felsze- rrel állanak. uteza.

Budapest.

bban kitűzendő s csak áron alól is el fogna- lt ingóságatlanokra tu- érvényesítheti ezen hí- rítóulós napjától számi- rt telekkönyvi hatóság.

a kir. törvényszék, mint 1877. évi május hó ból.

Beöthy G. h. jegyző.

etés.

akarepénztár részéről — hogy a nevezett leköltött. 7. 53. 280. 5. 525. 528. 533. 621. 94. 1070. 1176. 1182. ok alatti zálogtárgyak s folytatódagos napján, alatti helyiségekben min- or nyilvános árveresen fogva az illető zálog- hivatnak, hogy ha zá- nekimélni kívánják, a big igyekezzenek köte- egyuttal figyelmeztet- s eladási árból a zálogot artozás ki nem telik, a hajtatni.

Az igazgatóság.

ben. 1877.

A diplomácia és a torpedók.

(3) A napok híreit az egész világ aggódva várja; két világrészben hallik az agyudörgés, a vetések kalászeit a harez mének patái gázolják le: de újra meg újra fel-fel merül az örvényből egy egy békehir, mintha csak Cobden Richárd keine ki siri ágyából, és predikálna hol- taknak, eleveneknek az örökbékéről. No ugyan hallgatnak rá, mit is ke- resne a békés szellem a vér között, — midőn gyilkoló fegyverekre veti a kelő- n első sugarait, s ha bucsuzik, fénye azokon halványul el. Menj béke szelleme siri függönyöd mögé, ott örök a csend és változhatatlan; utóljára is te léssz az diadalmas, mert minden zászló porba hull, de a te bus győzedelmed elmaradhatatlan. És ti, halálnak fekete rémei, dörgő ágyuk, csak szórjátok az érzésvégeket: a diplomácia bezárta az emberi jogok örök codexét. Óvé a hatalom.

Azonban a diplomácia nem sokára belátja, hogy a jogokat nem lehet ér- dek és divat szerint idomítani: a hábo- ruban csak a kardok törnek össze, de a kérdést mindig a világ közvéleménye dönti el, mely lehet elfogult vagy érde- kelt, de utóljára megiszult a salaktól, s az igazság szelleme ha hozzá közeledik, nem taszítja el magától.

A háboruk arra tanítják a népeket, hogy többet használ a kórodában egy beteg ágy felállítása; mint az eredmény nélküli vérontás.

Az elvek azonban jelenleg csak a háttérben vannak, a diplomácia új tu- domány, mi a kik nem ismerjük, ne szóljunk róla; rejtvény, a modern világ sphinx, mennyiség számjegy nélkül.

Mi nem kételkedünk a diplomácia okosságán, mert azt kell hinnünk, hogy minden tudomány essentiája ott egyesül: a gyarló ember ugy van vele, mint a fánai asszony az egyszeri deák prediká- cziójavai, a mely olyan szép volt, hogy egy szót sem értett belőle, de elvárjuk a diplomatiát, hogy ha szeret labirinthbe járn, biztos kezébe tartsa az ariadnei fonalt is, mert a mai dologban két do- log vonja magára a figyelmet a politi- kai életben a diplomácia a harezéren a torpedók.

Ugy látszik minden megváltozott Aetius a catalaunai sikon sisakkal küzd- dött a diadalmas Attilával, három nap és három éjjel veszekedtek egymással, s még a csata mezőn elhullottak szel- lemei is csatára keltek.

Ma másként áll a világ, a nyíltság helyett ál-rez van, a mosoly helyett köny.

A harezéren a földet vizet meg- szállják torpedósörnyetegekkel, s e po- kolí gép pusztít és rombol.

Egy sikertől merény által hajókat súlyszentelt el, vagy repítenek a leve- gőben.

A helyzet minden nap bonyolult, a felvonság, aggodás még a lélegzet vé- teti is elszorítja. Valjón meddig tart még ez úgy?

Talán a diplomácia nem soká le- teszi sisk rostélyát és megmutatja az irányt?

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcája.

Az ifju fejedelem.

Történelmi elbeszélés a XVI századból.

Dr. Heiszler József. (Folytatás.) XIII.

A másik tanácskozás, de ez is titkos.

Vagy a titokzatos hallgatás, csak a vihart előzi meg s a tűz óriás coloss gyanánt a világ felett kigyul?

Az órák, percek, az idő méhéből új eredményeket hozhatnak létre. Most még a diplomácia hallgat, a torpedókat is még egyre rakják a föld méhébe.

Az egész világ aggódva várja, mi fog következni: két hatalom van — a diplomácia és a torpedók.

A XIX. század az emberi szeretet — a humanitás százada; nyugot a kul- tura zászlóját viseli észak és kelet felé, most észak azt mondja, én coloss va- gyok, a kultura és szeretet. Én viszem a zászlót délre, vér folyik minden nyo- mon, de a Jannarezég felé tekint.

És ezt mind csak nézi a diploma- cia, a lerakott torpedók pedig már fel- robbantak.

Várjuk a jövőt, de az őrtoronyban mi is vigyázzunk.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát is színtyű — tárgyalatosan — itéljék meg, s ha az bizonyulna helyesnek, ismerjék ezt el ma- gyar részről is s ne követeljenek „áldozatot“ Ausztriától.

— A bécsi lapokból. A bécsi lapok is foglalkoznak a nunciával, melyet a magyar regnicularis bizottság tett köze. „P. r. e. s. s. e.“ így ír róla: Mielőtt a magyar ce- putatio javaslatainak érdemleges ismertetésére térnénk szivesen elismerjük, hogy hangja szí- gorúan tárgyalagos, méltóságos nyugodt, min- den gyűlölködéstől távol álló, sőt néhol Aus- triát iránt rokonszenves. E mellett a magyar deputatio azon nézet híveinek is valja magát, hogy a két államterület egyike sínes azon helyzetben, hogy a másiknak áldozatot hoz- son, mert a viszonyok szükségké mindkét rész- nek a magáról való gondoskodást teszi köte- lességévé. Mi teljesen elfogadjuk ez állapo- tot, s ezt annál inkább tehetjük, mert Ausztri- ának, mint a gazdaságilag erősebb s ellenál- lásra képesebb félnek, sola eszbe nem jutott a gyöngébb magyar féltől áldozatot venni igénybe. Az e felfogásból való ragaszkodásból tehát Ausztria csak hasznot húzhat, föleg mert tudja, hogy „a másik fél érdekének méltányos tekintetbevételében“ — a nunciát, t. i. csak ezt sür. et. — már az első quótárgyalásokor meglehetősen messze ment. Más kérdés azonban, hogy a magyarok mindvégig hívek maradnak-e azon elvhez, hogy Ausztriától nem követ- lenek áldozatot. Ezelőre a nunciát mindent elkö- ve, indokolja saját javaslatait; azért elvárjuk, hogy az osztrák deputatio ellenindítványát

és záruk lefeszítették, a másik ajtajáról pedig szintén a heveder nagy vételet le, hogy az ajtó erősítését...

lyamon a francia-nyelvből; d. u. a II. évfolyamon a történelemből s földrajzból;

jun. hó 22-én d. e. a II. évfolyamon a történelemből s földrajzból, d. u. az I. évfolyamon a természettanból;

jun. hó 25-én d. e. a II. évfolyamon a kereskedelem-isméből és könyvitelből, d. u. az I. évfolyamon a kereskedelem-isméből, mennyiség és politikai számtanból;

jun. hó 26-án d. e. a II. évfolyamon a mennyiség és politika számtanból, d. u. ugyanott a vegytanból tartatik vizsgálat.

A folyó tanévi zár, illetőleg érettségi vizsgálatok f. hó 15-én veszik kezdetüket; és pedig

jun. hó 15-én d. e. a könyvitelből, d. u. a németnyelvből.

junius 18-án d. e. a magyarnyelvből, d. u. a mennyiség és politika kereskedelmi és politikai számtanból írásbeli;

I. e. július hó 2-án és 3-án az összes szaktárgyakból szóbeli vizsgálat alá vetettek a három évi tanulmányok végzett növendékek.

Minden vizsgálatok nyilvánosak; d. e. 8, d. u. 3 órákor kezdődnek. Debreczen 1877. június 1.

As igazgatósg.

Fővárosi hírek.

Dr. Lenhossek József a bajorországi első tudományos intézet tagjává választott; el, mi neki külföldről a 6-ik. összesen pedig 21-ik kitüntetés. — A nemzeti múzeum igazgatója aranyozott s zománcos övet szerzett meg közelebb s azt mondják, hogy Zápolyák lett volna. — Török rendjeleket fognak kapni Puszkay F. Erődi B. Hermann O. Kaas Ivorsh. mint a Lük Tahir bey fogadtatása körül, illetve a corvina ügyben nagy érdemeket szereztek. — Hamis 5 frtók vannak forgalomban igen nagy számmal; két gyanúsított egyén már letartoztatott. — Pexa Lajos a székelység gyógyítására vállalkozik, de a honvédelmi miniszter a honvédek nem engedő meg e kísérletet, mert a doktor ut tervével nem lehet tisztába jönni. Olyan forma terf volt volna ez is, — mint egy dr. Froszterlel nevű amerikai mérnök, a ki üvegből akart az embernek új tüdőt készíteni. — A nemzeti színházban „Pál és Virginia” opera előadása, Donadio Bianca fölléptével nagy hatást volt.

Lorezsko János ny. honvéd hagnagy piztolylal megöltte előbb mosonéját, aztán pedig magát.

Vidéki hírek.

Sebesvár romjait Báncfal-Hunvadi közeiben stilszerűen renoválni fogják. — B-Gyarmaton a színpadon egy színes szőnyeg ruhája meggyúlt, s a színpadon nézők az égési sebek következtében meghalt. — Husznai bejt, volt török vendégeink legtekintélyesebb tagjai. — Báthory Ferenc kassai polgár újszülött fia keresztapjával szőltött föl; a bey elfogadta azt, s csak az a kívánsága, hogy Raif nevére kereszteltesse a fiú. — Bulovyokznye asszony közelebb Nagyváradon a kolozsvári

színtársulatnál fog vendég szerepelni. — Kisujszállason közebb Antal Mihály gazda és felesége megölve találattak, hazuk pedig ki lett rabolva. — A pécsek nem érdeklődnek a volt püspök eltávolítása iránt; nem szerették őt, mert magának éini szerető volt csak. — Kecskemeten Csabainé színi előadást rendez, s ott föl fog lépni Tamási és meg valaki Söldös német helyett, ki szinte ígéretet tett a lerándulásra, de aztán szokás szerint visszavonta ígéretét.

A Bika szálloda bérője Fehér Hermann un nem mulaszt el semmi alkalmat, hogy a közönség kényelmét és igényeit kielégítse; így közelebb is az udvar felidézte, nyári étező helyiségek alakította át, oda a virágok illatát kellemese vált levegő is nagyon hivatag!

Meghívás. A székelyhídi casino által saját könyvtára javára 1877. évi július hó 1. napján a fűrdőház termében tartandó zárkörű táncmulalmra tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté d. u. 5 órákor, beletűi díj személyenként 1 fr. o. é. Jegyek előre válthatók; Penkert Mihály ur gyógyterárában Schwarz-Lázár és Szendrey Sándor urak kereskedésében.

Az Európa kávéház éotti kertben ma zeneestély van, s ott Balázs K. zenekara játszanak. Ily zeneestélyek hetenként 3 szor; kedden, csütörtökön és szombaton tartatnak, mikor a két kintő zenekar felváltva fogják játszani. A bérő gondoskodott, hogy a kiszolgáltatandó kávéházi italok, fogylatok stb., a legkittőbb minőségűek legyenek.

Hova és kihez forduljunk illedelemmel?) azon kellemetlenség és avagyi kárnak elihárítása végett, melyeknek a Paczig taró elihárítlan rossz országút és hidak miatt ki vagynak téve? Az illeto hatóságnak tisztelt mérnökei vagy felügyelői szveskedjenek magoknak azon fáradságot venni, a mondatokról személyesen meggyőződési és tapasztalási fogják, hogy emellett uron életveszély nélkül teljes lehetőséggel haladni, hanem igenis könnytelen a vetésnek neki hajítani és a szorgalmatos földművelés vagy birtokosnak jószágában kárt tenni és tölök, ha ép ott vannak, a szítkókat és átkókat szépen zsebre rakni. A szomszéd helyiségekre, emellett rossz ut miatt, azért is nagy anyagi kár hárulnak, mert a természetnek vagy tüzelelőknak Debreczenbe szállítása még egyszer anyvi fuvarbérbe kerül. Az életveszélyeztetés és lényeges anyagi kár elhárítása tekintetből felhívom az illeto hatóság keses figyelmét és úgyre saját és az érdekelte vidéki lakosság és utasok nevében. G. Z. E. (Beküldött.)

Olcso aranyos képrámak. — Miután városunkban igen sokan előzettek a már megjelent „Magyarország 1000 éves alkotmány-fennállásának örömnépe” képre tehát annak rámába tételét rendez hozzá való rámba tételét 2 frtt, 2 hávelyk szélességűbe pedig

*) Tegnap számközlő térlhiány miatt ma Szerk.

Napi hírek.

Felhívás. Ugy helybeli mint főleg vidéki hátralekös előfizetőinket felkérjük, hogy előfizetési tartozásaikat mielőbb beküldés szíveskedjenek. Tisztelettel a „D. E.” kiadóhivatala

A ref. egyháztanács nevelésügyi bizottsága holnap délután 3 órákor a szokott helyen ülést tart. Ez alkalommal ki fognak neveztetni a vizsgákra kiküldendő tagok, s tárgyaitról fog egyéb ügyek közt az iskolai takarékpénztár kérdése is.

A párisi közkiállítás magyarországi központi bizottsága a több oldalról nyilvánult óhajátáa folytán a bejel. nései határidőt július 15-ig meghosszabbított.

A konyari sósón, mely városunk lakossága által kiválóan kedvelt fürdő helyisége mint hóban kezdődött meg a fürdő ivad, s a mint értesülünk már eddig is igen szép számmal vannak a vendégek. A konyari sósó nemesse földén híres, s nagyon sok beteg ember keres itt enyhülést, gyógyulást; s azt az ott lévő viznek kitűnő gyógyerejétől fogva rendszeren fel is találja, s különösen a reumatikus bajokban igen kitűnőnek bizonyult be szíksavas vize. — A vendégek kényelmére a szobák kintőnekek vannak berendezve, — a fordót igen szép s gondozott erdőcske veszi körül, melynek árnyában jól eshetik az ilyen meleg időben ülsélni. — Városunk közönsége által kiválóan nagy pártfogásba részesítették e már évek hosszu sora óta, s azt hisszük hogy e hozzánk legközelebb eső helyet ez ivadban is sokan fogják fölkeresni gyógyulás vagy csak szórakozás végett.

Magyar északkeleti vasút bevételi kimutatása május hónapról 1877. május 194.884 frt. 1877. január 1-től kezdve, május 31-ig 855.731 frt. 1876. január 1-től május hó végéig 907.997 frt. A múlt év has-n időszakához viszonyítva, kevesebb 52.266 frttal. Budapest, 1877. június 10-én. Az üzlet ellenor. eg.

El e még Petőfi? A Petőfi-társaság jun. 10-ik üléseinek végén a zárt ülésben Mierniczki Antal, a piaristák gymnasiumában a francia nyelv tanára s volt 48-as honvéd, hosszasan nyilatkozott a kérdés felől. Ő is foglyul vitétet a szabadságharc után Szibériába több magyarral együtt 1863-ig ott raboskodott, de Petőfinél nem hallott semmit. Nem is tartja vaesőzínnek, hogyha éltebe maradt volna, arról a nagy világ tudomást ne szerezhetett volna, miután a raboknak joguk volt 8-10 mérföldnyire egy meglátogatni egymást, a honfitársak mindnyájan ismerősök voltak, sőt a rendőrség által elolvasott leveleket

Délután post.

A szombati vasárnapra viradó éjjel Sulina előtt öt orosz torpedó naszdott lödötték a pánzérlhajók ellen. A törökök tüzet két orosz ágyszuszak ellyűdt; a legénység elfogatott. Három torpedó felrobbant, de semmi kárt nem csinált. A montenegrókkal Sucez és Podgorica mellett ütköztek föl.

Az orosz hadsapat, mely Kars és Erzenum kezt állott Kars felé visszavonult. — A török kormány kijelenté, hogy nincs szándékába magyar legiót szerezni.

Suliman pasa távírtalag tudatja a hadügyminiszterrel, hogy a montenegrójak Olena és Kistacz közt megtámadtatott, s a törökök heves harc után a magaslatozatok az erődökkel együtt elfoglalták.

Hadi Hussein Yenikais, Ali Saib basa pedig több más fontos posíttot szállított meg M-hemet Ali csapatai is győzelmes vonulnak elő Acnyira Balafélek. Montenegro határán egy órányira tulaladtak. — A montenegrójak telemes veszteséget szenvedtek, — s ha szerez tehetik, nagyon kegyetlenkednek.

A Debreczeni E. eredeti táviratai.

Konstantinápoly, június 12. Tegnapelőtt Gyürewo és Rustuk között erős agyuzás folyt. Aziából jelentik, hogy Mu kthár basa még mindig Erzenum előtt áll.

Petersburg, jun. 12. Plojesztiből hivatalosan jelentik, hogy 10-en a törökök Rustukból erősen agyuztak, de nem okoztak kárt sem az orosz hadi-műveletnek, sem az oroszoknak. Minden jól megy. A Duna apadóban. Kurukdarából, Aziából hivatalosan jelentik, hogy az oroszok jun. 9-én Kars előtt tartottak kémszemlést, s az ellenők intézett agyütőt alig ártott nekik. Több tartomány lakosai meghódítottak s a közigazgatást az oroszok vették át.

Athene, jun. 12. A nemzetgyűlés Candiában elhatározta, hogy mivel a porta az ő követeleseit nem teljesítette, jogaikat fegyverrel fogják megvédeni. Az általános felkelés várható.

Felölő szerkesztő: Szabó Antal.

EM helyben ha... Előfizetési... Telegdi... Konyskeres...

(-) Ny... nagy hatalmas megajvítása... borot, roppan rette volna... gal, hogy az nemhogy jó, nézve, sőt kedveltem, de... kedvelés, de bi... mint mostan... azaz eredmény apad egy... azt lehet tapasztal... nyit nőtt... a mellékvizet... mely forduló... folytonosan há... díj felhasznál... kelés megnehe... nek, s ma más... kedvezőtlen, h... fogják megkísé... erő kell ez... agyuk alig é... vevhez. Az or... nem megnyug... togajja meg a... ből akar meg... Nagyon... boru lokalizál... hogy nagyon... nos háború es... körülményéi... értés. A legú... elenyészetti... megvannak n... tartása felől... programja i... sorsa javítás... tározatlan kiz... zed h ő d i a... volt ugyan go... gyat megjelölt... hodítási vágya... nálni kinyi vá... Gen. szerint... lokalizálásra... s csakis azon... mely az ele... fent áll

A körül... nu... elvezetke... zrot... pap... kal előadni me... vetkezik meg... A valószínűs... oldalán is meg... A mi a... kunt illeti, az... gyek. Az ü... házaszattik, az... hasztereg... elött, s csak... kezdek hírek... kezvezőek... száfele, — s... nekik. —

Min... fon... elután, u... hogy meddig... ház... ízele... zatot, hogy n... a napirendé...

A ké... tárgyalás a... ben az esk... des módosítá... bizottság min... elozgatta a... menti P é c h... mint a betér... államkincstár... ezalkalommal

A „Deb... Az if... Történ... Dr

Hajdan... fő... emberek... szó... férfiak... monda... fekete... kók... maradt... mely nem... telt... rel, sem... orszá... E férfa... voltak.

A vatika... lábai. Ezek... szá... ma, felaidó... kérére... teremt... ezélt nem... soh... kúdték mindat

H I R D E T E S E K.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. tszék, mint teilekőnyvi hatóság részéről közhíre tetetik, — miszerint a felperes Bészler János részére alperes Nemeti Gábor és David Terézától 700 atrt tőke és járuléka erejéig lefoglat, a debreczeni 199. számú teilekjegyzőkönyben bejegyzett 10,870 aftra becsült czeledőzelei 148, számú ház és 5 hold ondódi föld, folyó 1877-ik évi július hó 21-ik, szükség esetre augusztus hó 21-ik napján d. u. 3 órákor a törvényszék arverési termében végrehajó Török Péter által tartandó arverésen el fognak adatni.

Arverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %, vagyis 1087 frt az arverési szándékozók által a kiküldött árverési kezéhez bánatpénzül leendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső arverési hatánapon csak becsonon felül vagy azon, a második arverési hatánapon azonban becsonon alól is eladatanak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az arveréstől 1, 2, és 3 hónap alatt az arverés napjától fogva járó 6% kamattal — a fentit teilekőnyvi hatóságnál lefizesendő; s bá nemtűnz az utolsó részlethe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birókába és használataba lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átirási kinstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az arverési feltételeknek elaget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelte fél kerelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kifizendő s csak egyszeri arverésen becsonon alól is el fognak adatni.

Egyszeresmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e teilekőnyvi hatóság székhelyén laknak, felhívattak, hogy a vételár felosztása alkalmai leendő képviselőségük végett, ezen hatóság székhelyén megjelöltt rendeljenek, s azok nevéit és lakásait az eladás jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Komlóssy Arthur által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglat ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhívattak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzetételének utolsó napjától számított 15 nap alatt — fentit teilekőnyvi hatóságához ayutsák be.

Keit Debreczenben a kir. törvényszék mint teilekőnyvi hatóságnak 1877. évi május hó 4-ik napján tartott üléséből.

Mészáros József, h. elnök. (314) 3—3

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA DEBRECZEN, m. k. sz. nagykereskedők NAGY-VÁRAD BAZÁR és Széchenyi-utca, szögletén. Budapest Sz. Lászlóter és zoldfa-ut. szögletén. Deák és Erzsébetter szögletén. AJÁNLUK GAZDAGON ÉLLÁTOTT vászon-, pamut-, fehérnemű és divatáru raktárukat legjutányosabb, határozott árak mellett. Vászonz cikkek: Valódi rumburgi, kreasz, írlandi, hollandi, sziléziái és 160—170 cm. lepedő vásznakat, ugyszinte fehér és sz nes csínvát, kanavaszt, továbbá sívolyozott és kamuka asztalterítkeket, kavész-ábrasz és csemegekendők, törölközők és zsebkendők. Pamut-áru cikkek: fehér chiffon, percail, batist-clair, moll. lín, crepe-lisse, béies-mouzelin, virágos mouzelin és csipke-függönyök és függöny-szöveteket, szines ingruha és butor percalokat, továbbá zsinór és pique-velez szöveteket, belés-sirtinet és kroiszet. Kész fehérnemű cikkek: Férfigyek, vászon, chiffon, vagy szines percaiból, lábaválók, kézezők, gallokok, női ingek, percail és velez corsettek, szoknyák, kötők, fejkötők és harisnyákat, ugyszinte mindennemű gyermek fehérneműket, kiesz agyneműket (3 parna, 1 paplanlepedő). Egész kiházásitások legjutányosabb árak mellett eivállaltatnak és saját budapesti gyárkban elkészítettek. Divat-áru cikkek: Legutjabb divatu szór és selyem kelmeket, beszóvott chalokat, gyapju, cachmir és berlini kendőket, ugyszinte mindennemű gysz-kelmeket és kendőket. Ezenkívül még: Nagyválasztékú gobelin ripsz és damasz butorszöveteket, ágy és asztalterítke, finom velour, szőnyegek és agetyek, pokrócok, paplan és matraccokat, valódi pottendorf kótópamut, ugyint mindennemű varró, selyem és czermnákat. (61)

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. tszék mint teilekőnyvi hatóság részéről közhíre tetetik, hogy Kávodai Jánosnak Nemeti Gábor elleni végrehajtási ügyében lefoglat, a debreczeni 968. számú tikönyben bejegyzett s 6000 frtra becsült 13 hold majorsági föld a 1877. évi július hó 18-ik napján d. u. 3 órákor mint 1-ső és a 1877. évi augusztus hó 18-ik napján d. u. 3 órákor, mint 2-ső adóki határidőben. — A törvényszék arverési termében végrehajó Török Péter által megtartandó nyilvános arverésen következő teilekeket avert eladatulni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár az ingatlanokra nézve a fennebb kített becslés, melyek alól az arverés ar arverésre kitűzött bírtok nem fog eladatulni.

2-ször. Arverési kívánók tartoznak az ingatlan becslésának 10%, vagyis a 600 frtt keszpenzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az arveréstől számított 1, 2, 3 hónap alatt, ezen kir. törvényszéknel lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. 4-ször. Vevő köteles az épületeket a birókbalépes napával tülzár ellen biztosítani.

5-ször. Az arverés jegerése emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birókába lép, emeltozva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illelik.

6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizete után 1-g-vevő javára hivatalból eszközöltetni.

7-ször. A mennyiben vevő az arverési feltételek bármelyikét elaget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelte fél kezéhez kerülme, a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kifizendő s csak egyszeri arverésen becsonon alól is eladatulni fog.

nyilvános arverésen következő feltételek alatt eladatulni fog, — u. m.:

1. Kikiáltási ár a fennebb kített becslés, melyen alól az arverés ar arverésre kitűzött bírtok nem fog eladatulni.

2. Arverési kívánók tartoznak az ingatlan becslésének 10%, vagyis a háza 180 frtt keszpenzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az arveréstől számított 1, 2 és 3 hónap alatt, 6% kamattal együtt ezen kir. törvényszéknel lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. 4. Vevő köteles az épületeket a birókbalépes napjával tülzár ellen biztosítani.

5. Az arverés jegerése emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birókába lép, emeltozva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illelik.

6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik. Felhívattak azok, kik az arverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy annak közzében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmai leendő képviselőségük végett helyben megjelöltt rendeljenek, s annak nevéit és lakásait az eladás jelentsék be, ellenkező esetben Pusztay Sándor ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügynöknek által fognak képviseltetni.

A debreczeni kir. Törvényszék mint teilekőnyvi hatóságnak 1877. évi május hó 31-iki napján tartott üléséből

Becse Lajos, h. ennök. (353) 1—3

Beöthy Gábor, h. ennök.

25 vagy 30,000 darab PALAKÓ fedél cseréje, továbbá 18 folyó ől vert vasból készült áltány rostély

igen jutányos áron eladó. Megtekinthető Széchenyi-utczán Jónás urnál, a vendéglösnél. (349) 2—3